

I skovens dybe, stille ro

Tekst: Fritz Andersen, 1864

Melodi: Folkemelodi

1.

I skovens dybe, stille ro,
hvor sangerhære bo,
hvor sjælen lytted´ mangan gang
til fuglens glade sang,
der er idyllisk stille fred
i skovens ensomhed,
og hjertets længsler tie her,
hvor fred og hvile er.

2.

Hør landsbyklokken lyder ned,
bebuder aftenfred,
småfuglen, før den går til blund,
end kvidrer lidt en stund.
I mosen kvækker højt en frø,
stærkt damper mark og sø,
nu klokken tier, - aftnens fred
sig stille sænker ned.